

אנשי בוקר - מפגש יח

קול רנה
הגוף הוא מקורו של דם חם שצבי רחי

ישיבה
כשכיל זה ישי אינטרנט

בורכת רעה

ה' שאת
באת

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
העולם

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך
ואנשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבוא"

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה ה'
המחזיר שכינתו לציון

ה' שבת
ה' שבת

יום ג' ט"ו
אנשי בוקר -
תפילת עמידה

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת רצה

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִוּוֹן בְּרַחֲמִים
בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִוּוֹן

וכיון שבאת תפלה באת עבודה שנאמר עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי – מגילה

וישב ה' מלך לעולם שנתיישרה דעתו בקרבנו של נח ורחם על כל העולם שנאמר וירח ה' את ריח
הניחוח כנגד שאותך לבדך ביראה נעבוד – מדרש

כשעשו ישראל את המשכן וירדה שכינה ושכן בו בין שני הכרובים, מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו
בא"י המחזיר ברחמיו שכינתו לציון – מדרש.

וכשאמ' הב"ה על ידי זכריהו הנביא כה אמר ה' שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים, אמרו בא"י
המחזיר שכינתו לציון. – מדרש במנורת המאור

ברכת שבע עשרה רצה, וקבעוה אחר שומע תפלה, שכיון שבאה תפלה באה עבודה, דכתיב [ישעיה נו, ז] ושמחתים בבית תפלת
עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. ובראש חודש ובחול המועד מוסיפין בה יעלה ויבא – לבוש

ה' שבת
תפלה

119
אנשי בוקר
תפילת עמידה

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת רצה

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך
ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ע"ש (יחזקאל מג, כז) ורציתי אתכם נאום ה'. וכתב רבינו סעדיה ורבינו שרירא שבתפלת
המנחה אין אומר שליח צבור רצה מפני שאין הכהנים נושאים את כפיהם אלא מתחיל ואישי ישראל. אבל במנחה של
תעניות כתבו שאומרים אותו. וביום הכפורים במנחה לבד אף על פי שאין נושאים כפיהם נהגו לומר רצה. ולתפלתם
שעה על שם (ברא' ד, ד) וישע ה' אל הבל ואל מנחתו. והשב העבודה לדביר ביתך על שם (מ"א ו, יט) ודביר בתוך
הבית. ואישי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, אף על פי שאין עתה עבודה מתפללין על התפלה שהיא
במקום הקרבנות שתתקבל ברצון. ויש מפרשים והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל ואח"כ ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון תחלת דבר הוא ולפי פירוש זה אין להתחיל ואישי ישראל, מפני שאינו תחלת דבר. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך על שם (ישעיה נו, ז) עולותיהם וזבחייהם יעלו לרצון על מזבחי, והתפלה נקראת עבודה כמו
שאמרנו בהקדמת הספר הזה. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים על שם (מיכה ד, יא) ותחזו בציון עינינו וכתוב (ישעיה
נב, ח) כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. ואמר ברחמים על שם (דברים ל, ג) ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך וכתוב
(ירמיה לא) רחם ארחמנו נאום ה'. בא"י המחזיר שכינתו לציון ע"ש (שמות כה, יח) ושכנתי בתוכם, וכתוב (ע"י נחמיה א,
ט) לשכן שמי שם ולשון המחזיר הוא מדברי רז"ל שנשתמשו בו הרבה.

ה' שבת
התעלה

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
היום

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת רצה

ברכות הודאה

אמר רב יהודה לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות ולא בשלש אחרונות
אלא באמצעיות דאמר רבי חנינא ראשונות דומה לעבד שמסדר שבח לפני רבו אמצעיות
דומה לעבד שמבקש פרס מרבו אחרונות דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו

גמרא ברכות

חיוב מצוה זו כך הוא שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחר
כך שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנה ואחר כך נותן שבח והודיה לה' על הטובה
שהשפיע לו כל אחד לפי כחו...

וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר, שלש ראשונות
שבח לה' ושלש אחרונות הודיה, ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל חפצי
איש ואיש ולצרכי הציבור כולן – רמב"ם

ה' שבת
ה' שבת

תפילת עמידה
אנשי בוקר -
ברכת רצה

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת רצה

ההודאה בברכת רצה

נקראו **כולן הודאה על שם ברכת הודאה שהיא העיקר**, תדע שתקנו בה כריעה בראשה ובסופה [ולפי] שהיא עיקר תקנו לה ברכה לפני ולאחריה כאשר עשו בקריאת שמע, כאילו היא ענין בפני עצמו, והברכה הראשונה היא שירצה וישמע לתפלינו, והיא כללות מה שהתפללנו כבר, [שהוא התפלה] במקום הקרבנות והברכה הראשונה כלל כל התפלה ואחר כך נותן הודאה שהוא עיקר, ואחר כך מתפלל על השלום לפי שהוא צריך לתת שלום כעבד הנפטר מרבו, וחותרם בה שהוא כלי המחזיק את הכל, ולפי ששלשתן סדר אחד נקראו הודאה, וחשבינן להו כברכה אחת, ואם טעה חוזר לראש דהיינו רצה.

א"נ יש לומר כי הברכה של רצה **יש בה הודאה**, שהרי אומר והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, כאלו כבר שב העבודה למקומה, ואנו מתפללין שיקבלנה ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך, היש (לה) [לך] הודאה גדולה מזו. א"נ **שאנו מתפללין על העבודה** שהיה כהן גדול מברך על ההודאה, כאשר כתוב בסדר עבודת י"ה, והראשון עיקר. והנראה לעניות דעתי כתבתי.

רדב"ז

ה' שנת
תשפ"ב

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
העולם

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

גלה כבוד מלכותך עלינו

וא"ת הלא ברצה ושים שלום מבקש הוא פרס מרבו כמו
באמצעיות. וי"ל שאינו דומה. כי אמצעיות הם צרכי האדם, וג'
אחרו' כולם כבוד הקדוש ברוך הוא כגון העבודה שנעבדנו. וכן
ההודאה זו היא כבודו וכן השלו'. ועוד כבוד הוא לרב שהרבים
צריכין לו

אבודרהם

ה' שנת
תשפ"ב

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
אורי

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

פרש"י וכן תעשו לדורות...

אך הנה כבר בארנו ענין המשכן וכליו היו מנדבת בנ"י ורצונות הטובים שלהם כמ"ש מכל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. לכן לפי נדבת הלב והרצון של בנ"י כאו"א לפי מדריגתו זכה ג"כ להיות חלקו לפי ערכו מי שהי' נדבתו יותר ברצון טוב נעשה ממנו דברים המקודשים יותר כגון ארון וכפרת וכדומה.

והעיקר בזה מפני כי המשכן הי' נעשה מהרצונות של אדם והוא דבר מסור ללב. וכן יהי' לעתיד כמ"ש והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפילתי ודרשו רז"ל תפלתם לא נאמר אלא תפילתי. הפי' בזה אם האדם משים כל מגמתו עבור כבוד הבורא ב"ה אז נעשה ונגמר ע"י רצונו הטוב חלקו בבית המקדש לע"ל. וז"ש והשב את העבודה לדביר ביתך שיהי' הדיבור של התפלה רק עבור ביתך לכבוד הש"י.

תפארת שלמה

ה' שנת
תשפ"ב

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות
את

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

והשב את העבודה - לדביר ביתך

וכן נמי בגלות צריך להיות עיקר מגמתו על צער גלות השכינה. ולזה ננעלו
שערי התפלה כאשר אם האדם אינו מתפלל על צער גלות השכינה. כנ"ל.
וז"ש והשב את העבודה לדביר ביתך. שיהיו כל תפלותינו שאנו מתפללים
לצורך עצמינו תשיבם שיהיו אמרינו כאלו היו נאמרים לדביר ביתך ר"ל
כאלו הי' הדבור לצורך ביתך כנ"ל.

תפארת שלמה

ה' שבת
תעלה

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות
את

אנשי בוקר - תפילת עמידה

ברכת רצה

הִנֵּה אֲנִי בּוֹנֵה בַּיִת לְשֵׁם ה' אֵל-הַיְהוָה לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר לְפָנָיו קְטֹרֶת סַמִּים וּמַעֲרֹכֶת
תְּמִיד וְעֹלוֹת לַבֶּקֶר וְלָעֶרֶב לְשִׁבְתוֹת וְלַחֲדָשִׁים וְלַמּוֹעֲדֵי ה' אֲלֵהֵינוּ לְעוֹלָם זֹאת עַל
יִשְׂרָאֵל.

א"ר גידל אמר רב זה מזבח בנוי ומיכאל שר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן ורבי יוחנן
אמר אלו תלמידי חכמים העסוקין בהלכות עבודה מעלה עליהם הכתוב כאילו נבנה
מקדש בימיהם – מנחות

תוספות: מדרשות חלוקין יש מי שאומר נשמותיהן של צדיקים ויש מי שאומר כבשים
של אש והיינו דאמרינן בשמונה עשרה בעבודה ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ויש אומרים דקאי אדלעיל והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל,
לא מצאתי יותר

ה' שבת
ה' שבת

ד"ר גיידל
אמר רב זה
מזבח בנוי ומיכאל שר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן... דלפי
המדרש שהוא מקריב נשמותיהן של צדיקים, יש לפרש "ואשי ישראל", אשי מלשון
איש ואנשים, והיינו נפשות ישראל תקבל ברצון – בית יוסף

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

ואישי ישראל ותפילתם

א"ר גידל אמר רב זה מזבח בנוי ומיכאל שר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן... דלפי המדרש שהוא מקריב נשמותיהן של צדיקים, יש לפרש "ואשי ישראל", אשי מלשון איש ואנשים, והיינו נפשות ישראל תקבל ברצון – בית יוסף

י"ל שגם נשמות של צדיקים שמתו משנים רבות, מתעורר איזה זכות והם נקרבים על גבי מזבח של מעלה, ועליהם אנו מתפללים שיקובלו במהרה לרצון – אליה רבה

ואשי ישראל, ותפלתם, אשי ישראל היינו תפלת שמונה עשרה - שתקנו חז"ל כנגד התמיד. ותפלתם, היינו שאר התפילות שמתפללין – ב"ח

וְהַיְיֵנוּ
שְׂמֵיךָ
בְּרִצּוֹן

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
העולם

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

ואישי ישראל ותפילתם

ואשי ישראל הן נשמות הצדיקים שמקריב מיכאל שר הגדול על המזבח של מעלה (ולמטה הן הקרבנות שמקריבים הצדיקים ומוסרים נפשותיהם להקב"ה על כל דיבור ודיבור היוצא מפיהם המכונה בשם מזבח) (באהבה רבה הבאה אליהם מלמעלה ע"י מיכאל שר החסד) וזו היא תפלה הנקרא עבודה שבלב והקרבנות אלו שהן באש ההתלהבות נקראות אנשי ישראל ותפלתם היא גוף התפלה שהן תיבותיה:

שולחן ערוך הרב אורח חיים סימן קכ

ה' שנת
תשפ"ב

יום ג' ט"ו
אמרתי אלהים אלהיך
אמר

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

ותחזינה עיננו בשובך לעיון

ויפקח אלקים את עיניה ותרא באר מים (בראשית כא יט), במדרש (נג יד) הכל בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר עיניהם, איתא בספרים (שפ"א תרנ"ה) שכל מה שנצרך לאדם נצב לפני עיניו אלא שהגשמיות מסתרת, בתורה הוא גם כן כך דכתיב (תהלים קיט יח) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ואיתא בזוה"ק (ח"ג קנב א) מה דתחות לבושא דאורייתא, הקדוש ברוך הוא ברא העולם באופן שגם בטבע אפשר למצוא דרך למעלה מדרך הטבע, וזה מה שמברכים בכל יום פוקח עורים, איתא ברמ"א (או"ח סי' ו) ומפליא לעשות הוא קישור גשמיות עם רוחניות, זה הוא הפלא של בריאת שמים וארץ, איתא (פרדר"א פ"ל) ותרא באר מים הוא פי הבאר שנברא ערב שבת בין השמשות (אבות ה ו), הבאר הזו היא למעלה מדרך הטבע ולעתיד לבא תפתח, כתיב (ישעיה מב טז) והולכתי עורים בדרך וגו' אלה הדברים עשיתם וגו'

אמרי אמת

ה' שבת
ד' תמוז

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות
את

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

רצה ה' אלוקנו בעמך ישראל

אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי מנין שהקדוש ברוך הוא מתפלל שנאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי תפלתם לא נאמר אלא תפלתי מכאן שהקדוש ברוך הוא מתפלל מאי מצלי אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ואתנהג עם בני במדת רחמים ואכנס להם לפנים משורת הדין... תניא אמר רבי ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים וראיתי אכתריאל יה' ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין ונענע לי בראשו וקמשמע לן שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך

גמרא ברכות

ה' צבאות

ה' ה' ה' ה'
אני רוצה לראות את ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

רצה ה' אלוקנו בעמך ישראל

ביארו כאן סוד מטוב ההנהגה האלהית, ששם דרכים בהנהגתו ית' שיתעלו המקבלים להיות ראויים לקבל רב טוב יותר מכפי מדתם... ומתוך שהגאולה העתידה תהי' אע"פ שלא יהיו ראויים לכך, כמו שכי' "וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרועו", ע"כ נקרא ביהמ"ק העתיד, בית תפילתי לגבי הקב"ה. וזה הי' תכלית החזיון הגדול שהוא קרוב לנבואה שראה ר"י בן אלישע לפני ולפנים. אז בהיות מצב האומה הישראלית תלוי ברפיון, ומכשולות רבות גופניות ורוחניות שתו עליה, אז יוכל היות שיבוא איש לרפיון ידיים ולהתיאש מתקומתם של ישראל ח"ו אם ימוד מדת ההנהגה רק לפי ערך הכנת המקבלים. ע"כ גלה סודו אל עבדו ר"י ב"א, כי יש כאן מידה עליונה הצריכה ברכה, היינו קצת הכנה, עכ"פ מצד יחידי הדור, שהם מכשירים את הכלל לקבל הרבה יותר מכפי המידה הראויה לפי הכנתם.

עין איה

ה' ה' ה' ה'

יום ג' ט"ו
אני רוצה לראות את
העולם

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

רצה ה' אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל

ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך

בראש חודש ובחול המועד אומרים כאן "יעלה ויבוא"

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה ה'
המחזיר שכינתו לציון

ה' שבת
ה' שבת

יום ג'שפ"ו
אני רוצה לראות את ה
ג'שפ"ו

אנשי בוקר -
תפילת עמידה

ברכת רצה

מה שראינו היום

פותחים את ברכות ההודאה, לבקש להיות בתנועה כזאת.
והשב את העבודה – לדביר ביתך. לעורר את הלב לצפיית המקדש.
כבוד ד"!" זה הנושא שלנו!

ואישי ישראל: הקרבנות שיחזרו. מסירות נפש של עם ישראל. כל הזכויות של עם
ישראל. התפילה כקרבן. תעניות.

רצה ה' אלוקנו בעמך ישראל. תפילה לה'. שישמח בנו. שירצה בנו. ושנגלה את
שמו בעולם. – הכהנים פוסעים – כביכול נשלחים מאת הקב"ה לענות.

ה' שאת
ה' שאת

